

התצלום וההקשר בו הוא מוצג, הצופה היה עלול לשגת ולסבור בטעות שמי דובר בסיטואציה שונה להלוטין ואף כיו בה מתקיימת הרמוניה והזמנות בין האדם לטבע ולסביבתו. כתצלום נטסקי, נדל מורח, תבוסת הצבא המצרי מוצגת בעקיפין על מרחב חולות אל עריש המתם בשרדת עצי רקל, פזורים באקראי נעלים ומסודות מיוזמות.

50 שנה, אותה המניגה

בתערוכה "50 ל-1967: אמנות שעת מלחמה" מוצגות יצירות שנוצרו בתנועה מיידית למלחמת ששת הימים ובלאה שנוצרו במהלך 50 השנים שחי לפו מאז, בעיקר מעטרה ביקורתיות אודות השלכתיה רחבות ההיקף על החברה הישראלית. העבודות בתערוכה כה העשויות בסגנון רחב של סדומים: ציור, פיסול, צילום, קומיקס, אנימציה ועיצוב, מתייחסות, בין היתר, לתמות של שכול, ביצוע, טרור וטראומה. אחת העבודות המייצגת באופן הטוב ביותר את רוח התערוכה היא של האמן דוד ריב, אמן שחלק נרחב ומרובי רבוי מיצירתו עוסק בהיבט הפוליטי והגומרי ובחשלתיו של היבוט על החברה הישראלית. בניצור המבוצע

האחיל המצויח והמבוסס על עבודתו של האמן, כנאות את עמדתו המוסרית והנוקטת של האמן - המסר עלה בחשיבותו על הגרסה והחוק הצרה היבטים של אינזת ורגישות לניהאנסים אמנותיים.

בדומה לדוד ריב, גם מרב סודאי בעבודתה "ק" 32א" (2003) מסתמך בת על צילום עיתונות שתיעד את המראה הקשה מנשוא ענגלה לאחר פיגוע התאבדות באיטובוס בו נרצח הו 19 בני אדם ונפצעו 74. בעבודתה נראים על רקע שרדיו של האוטובוס שני צמרים של אנשי וק"א ובמרחק מה מהם מאטלות על הקרקע תפוח הירוגים כשהן מכוסות ומסופרות. בשונה מצוירו של ריב שבו קיימת הלימה בין הדיבט התוכני לבין הדיבט הצורני, סודאי יוצרת ניגוד חריף וצורטני בין תוכן לצורה. את היצירה הנ"ל היא יוצרת באמצעות פרת ומדיקה על הגר פיטיים בשלל צבעים עזים ובהיקף. האירוע הטראומטי הופך תחת ידיה של סודאי וברא פתיני, קיסטי וזהר, המא ובר את הביטוי "אכול ושתה כי כתר נמות". הדיסוננס והפער שאינו ניתן לאיחוי בין תוכן העבודה להיבטיה

עוד מוצגת באשכול התערוכות דגן עירכה "ההרצלים החדשים והסדריו של אבן השתייה", של האמן נוא ברוד לר, התערוכה הבניה כסטוריו פעיל מרחק, בין יתר האירועים ההתרחו שריות העתידים לדווקים בה, טימולי ציה לשלבים ב"הייה" של היצירה, החל מהשלב של נהליך ובריאת היצירה נפא וכלה בתצוגתה בתערוכה. "פרויקט אופוריה", אצור ראשי ומי נהל הפרויקט: יניב שפירא. זיל קא רון, "טביעת עין, אוצרת: מיכאלה דס. דני לכיא, "50 שנה, אותה המניגה", אצור: יניב שפירא. 50 ל-1967: אמנות שעת מלחמה, אוצרת: רנה אריאל. גיא ברילר, "ההרצלים החדשים הם" סודאי של אבן השתייה", אצור: אלעד ירון. שוקה גלוטסקה, "המזן עגים מר בית, חור ויכרן", אצרת: סל גלפר. 16.09.17.